

αὐταὶ ἐκ τῶν ῥωμαλαιότερων καὶ ὥραιότερων τοῦ τόπου. Βισέρονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν περὶ τὸ 13 ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ διαμένουσι μέχρι τοῦ 25 ἔτους.

Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἱδρύσας χριστιανικὸν Γυμνάσιον πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἐν τῇ Αὐλῇ παίδων καὶ διώρισεν τὸν τε Πρωτάνην καὶ τοὺς καθηγητάς ἐκ τῶν Ἱεραποστόλων.

Τέλος δὲ ἀνεκνήρυχθ' ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας διὰ τῆς ἐξῆς πρὸς τὸν λαὸν προκηρύξεώς του, «Ὅστις νομίζει θρησκευμὰ τι ὄρθον, δύναται νὰ πρεσβεύσῃ αὐτὸ κατὰ θέλησιν, ἢ ὠφέλεια καὶ ἡ ζημία ἀνήκει εἰς αὐτὸν προσωπικῶς. Ἐάν τις πρεσβεύσῃ ὅτι ἡ θρησκεία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἶναι ὄρθη δύναται ἐλευθέρως ν' ἀκολουθῇ αὐτήν». Οὕτω λοιπὸν οἱ κάτοικοι τῆς Σιδῆ ἀπολαύουσι θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

* * Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἱαπωνίας ἀνέρχετο εἰς 34,338,404 ψυχάς, ὁ δὲ πληθυσμὸς τοῦ Τόκιου, τῆς πρωτεύουσας, εἰς 1,036,771.

* * Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς πόλεως τῶν Παρισίων διὰ τὸ ἔτος 1880 ἄρτιως ὑποβληθέντα εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, τὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 228,115,579 φρ. τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 226,348,529 φρ.

* * Ἡ διδομένη ἐπιχορήγησις εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας Ἀλέξανδρον ἀνέρχεται εἰς 6,000,000 φρ.

* * Κατὰ τὴν ἐκποίησιν τμήματος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Φερμίνου Διδότου ἐν Παρισίοις λειτουργικῇ κληροδοτηθεῖσα εἰς τὴν βασιλίσαν Δικατερίνην, σύζυγον Ἑρρίκου τοῦ Β', τῆς Ἀγγλίας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Καρόλου Σ', εἶτα δὲ ἰδιοκτησίᾳ Ἑρρίκου τοῦ Σ', Ἑρρίκου Ζ', Ἑρρίκου Η', ἡγοράσθη ὑπὸ βιβλιοπώλου ἐν Παρισίοις ἀντὶ 76,000 φρ. Χειρόγραφοι ἀνήκον τῇ Μαρίᾳ βασιλίσσῃ τῶν Σκώττων ἀπήνεγκαν 10,000 φρ. Ἡ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως εἰσπραχθεῖσα ποσότης ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἀνῆλθεν εἰς 633,000 φρ. ἡ σύνολος ἐκποιήσις τῆς βιβλιοθήκης θέλει ἀποφέρει ποσὸν, 5,000,000 φράγκα.

* * Περί τὰς ἐννέα χιλιάδας βραβεῖα διατελοῦσιν ἀζήτητα ἐκ τοῦ λαχείου τῆς ἐν Παρισίοις ἐκθέσεως, καὶ πρόκειται νὰ πωληθῶσι διὰ δημοπρασίας.

* * Παράσχημον βουλγαρικὸν ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου. Σύγκειται ἐκ πέντε κλάσεων, καὶ τὸ μετάλλιον φέρει ἐπιγραφὴν «Ζά Ζασλοῦγα»—δι' ἀξίαν—προσαρτάται δὲ δι' ἐρυθρὰς, λευκῆς καὶ πρασίνης ταινίας.

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΦΘΟΝΕΡΟΣ

Ἕνας Σουλτάνος μιά φορά Σελῆμ τὸ ὄνομά του συμβούλους εἶχε δυὸ ἔυπνους εἰς τὸ κατοικημὰ του ὑπερεπίμα δὲ αὐτοὺς καὶ πάντοτε ἐφίλει διὰ τὰς γνώσεις τὰς πολλὰς ἃς εἶχον οἱ δυὸ φίλοι. Ἀλλὰ τί θέλεις τὰ καλὰ καὶ τὰ πολλὰ τὰ πλούτη, ἐνῷ δυὸ ἐλαττώματα σπουδαῖα εἶχον οὗτοι!! Ὁ ἕνας ἐκλινε πολὺ εἰς τὴν φιλαργυρίαν ἔς τὸν φθόνον δὲ ὁ ἕτερος καὶ εἰς τὴν πονηρίαν. Μαθὼν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, τ' ἀχρεῖα σφάλατά των, νὰ μετατρέψ' ἠθέλησεν εἰς προτερήματά των. ἠθέλησε δὲ καὶ νὰ ἰδῇ ἀπὸ τὰ δυὸ ποῖον ἐλαττώμα ὑπερτερεῖ τοῦ ἄλλου, ὡς γελοῖον. Καὶ διὰ τοῦτο μιά φορά, ἐνῷ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ διὰ τὰ πολιτικά ὠμίλουν οἱ καυμένοι, τοὺς ἐρωτᾷ ἐπὶ σκοπῇ καὶ ἐν ταῦτ' αὐτοὺς λέγει, ὅτι κι' ἂν τοῦ ζητήσωσι νὰ τοὺς δωρήσῃ μέλλει διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις των, ἃς ἔκαμον φρονίμως αὐτῷ, ἐπὶ πολὺν καιρὸν, συνάμα καὶ ἐντίμως, ὅμως μὲ τὴν σημειώσιν, ἂν ἑκατὸν ζητήσῃ φλωριά, ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν, τριπλᾶ θενὰ χάριση ἔς τὸν δεῦτερον ἀπὸ αὐτοῦς, ὅστις δὲν θὰ μιλήσῃ· κι' ὁ πρῶτος ἀπ' τὴν θλίψιν του ἂς μὴ μετανοήσῃ.

Ἐκπληχθέντες κάπως οὗτοι δι' αὐτὸ τὸ πρῶβλημα του, συνεσκέπτοντο τί πρέπει νὰ εἰποῦν ἔς τὸ ζήτημὰ του καὶ μὲ σκέψιν πολλῆς ὥρας, κι' ἄρκετὴν ἀμηχανίαν ἀπεφάσισαν καὶ εἶπον νὰ τοὺς δώσῃ διορίαν ἐξ ἡμέρας, καὶ μὲ τοῦτο ἴσως, ἴσως ἡμπορέσουν εὐκολώτατα τὸ θέμα τοῦτο νὰ ζεμπρδεύσουν.

Συγκατένευσεν εἰς τοῦτο, καὶ τοὺς εἶπε «πορευθεῖτε» ὁ Σελῆμ Σουλτάν χαρίεις, «καὶ ὡς πρέπει λογισθεῖτε». Ἀνεχώρησαν οὖν οὗτοι καὶ ἐπέιγον ἔς τὴν οἰκίαν ὁ καθεὶς, ἔχων ἐντὸς του τὴν αὐτὴν ἀνησυχίαν ἔλεγον ἔς τὸν ἑαυτὸν των, καὶ ἐσκέπτοντο ἰδίᾳ:

Ἄν ἐγὼ πρῶτος τοιμήσω καὶ ζητήσω χίλια γρόσια ὁ ἀκόλουθος θὰ λάβῃ τὸ τριπλὸν μου εἰς τὰ τόσα, καὶ γιὰ τοῦτο δὲν συμφέρει νὰ μιλήσω ἐγὼ πρῶτον ἀλλ' ἂν θέλῃ ἃς μιλήσῃ ὁ ἀκόλουθος μὲ τρόπον τῶρ ἃς ἔλθωμεν ἔς τὸν ἄλλον, τί νὰ σκέπτεται ἑκείνος τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἐκθέτει εἰς τὸν νοῦν του φεῖ! κ' ἐκείνος, Ἄς σταθῶμεν ἐδῶ τώρα, καὶ ἃς ἴδωμεν τὸν Ἀρη ποῖον θέλει εἰς τὴν μάχῃ διὰ νὰ βγάλῃ παλληκάρι... Τέλος πάντων ἡ ἡμέρα ἡ ῥηθεῖσα πλησιάζει· κι' ἕκαστος τῶν ἀντιπάλων τὰ δικά του ἐτοιμάζει· ἡμερώνει πλέον αὐτὴ καὶ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σουλτάνο ἐρχονται οἱ σύμβουλοί του, γιὰ νὰ ποῦν περὶ τῶν ἄνω. Πλησιάζει τότε ἕνας· καὶ εἰςέυρετε ποῖος εἶναι; ὁ τὸν φθόνον τρέφων μέσα εἰς τὸ σῶμά του... καὶ μείνει ἀναγνώστα, γιὰ ν' ἀκούσῃς τί θὰ εἴπῃ, τί θὰ κάμῃ, καὶ νὰ μάθῃς, ὁ κακοῦργος πάντοτε πρὸς πόσον χάνει! πλησιάζει καὶ τοῦ λέγει: ἀπολυχρόνι Σουλτάνε ἔλυσα τὸ ζήτημά σου, ἀποφάσισες καὶ κάνε, ἐγὼ πρῶτος θὰ ζητήσω, καθὼς εἶπες ὅτι, θέλω, σὺ δὲ θὰ τελέσῃς πάντα εὐχαρίστως ὅτι λέγω. Τὸ ὁμμάτι μου τὸ ἕνα, πιθυμῶ νὰ διατάξῃς νὰ ἐβγάλουν μὲ περῶνην, καὶ τὰ κάλιστα θὰ πράξῃς».

Μπᾶ!!! τί μὲ λέγεις ὦ κακοῦργε; τί μὲ λέγεις φθονερέ; τί μὲ λέγεις νὰ σοῦ βγάλω τὸ ὁμμάτι πονηρέ!

Γιὰ νὰ βγάλω ἐπομένως τοῦ ἑτέρου καὶ τὰ δύο; καὶ νὰ μείνῃ ἀκολούθως ὁ ταλαίπορος ἔς τὸ κρῦο; Ἐνίκησες ὦ φθονερέ, καὶ μὲ δικαίωμα σου μὰ, δὲν θὰ πράξω ὅτι λες ἔς αὐτὸ τὸ ζήτημά σου· γιὰτὶ ἐγὼ ἀπέβλεπα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν δύο σας συμβούλων μου, κι' ὅχι ἔς τὴν δυστυχίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνίκησες παρ' ἡ φυλαργυρίαν λάβε ὡς χάρισμα αὐτὰ τὰ χίλια φλωριά ἃς λάβῃ καὶ ὁ ἕτερος, τοὺς εἶπεν ὁ Σουλτάνος ἃς λάβῃ τὸ τριπλάσιον, ἀπὸ ἐσέ ὁ ἄλλος· κι' ἐγὼ μόνον ἐπεθύμουν νὰ συγκρούσω τὰς κακίας αἰτίνας εἰς τὰ ἐντόσθια μετὰ ἄκρας ἡσυχίας ἐμφολεύουν, καὶ τρυγίζουν αἰωνίως τὰς καρδίας τὰς ἀθώας τῶν ἀνθρώπων, μετὰ πάσης πανουργίας. Καὶ ἐκ τούτου εἶδον ὅτι, πῶς ὁ Φθόνος ὑπερέχει τῆς Φιλαργυρίας μᾶλλον, καὶ οὐαὶ αὐτὸν ποῦ ἔχει.

Ἐν Σμύρνῃ κατὰ Μάιον τοῦ 1879.

ΑΗΘΣΤΟΛΟΣ Μ. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΣ.

ΛΟΥΚΗΣ ΛΑΡΑΣ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα. 1879.

Διήγημα· ἐκδοθὲν ἐν Παραρτήματι τῆς «Ἑστιας». Ἡ ἱστορικὴ βάσις τοῦ διηγήματος ἡρύσθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐκ τῶν δυστυχημάτων καὶ περιπετειῶν τῆς ἐπαναστατικῆς τῆς Χίου καταστροφῆς.

— Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ τῆς Ἀθηναίδος ποίημα ὑπὸ τῆς Σ. Λεοντιάδος ἡρύσθημεν ἐκ τοῦ ἐν Κων/λεῖ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ ὁ «Ἑρμῆς».